

Lovlydige borgeres følelse af tryghed og sikkerhed afhænger grundlæggende af, om borgerne tør tro på, at vi folkeløvede har mod til at gribe ind over for forbrydelser.

Det er en meget væsentlig del af velfærds-samfundet, det velfærdssamfund, som regeringen holder så mange festtaler om, men som de skræmte borgere i nærheden af rockerborgene ikke har mærket meget til.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, at der både hos De Konservative og Venstre i dag er et enormt markeringsbehov, ikke mindst i betragtning af, at vi netop under den forudgående debat kunne sidde og konstatere, at der faktisk – set i forhold til det forslag, der nu bliver behandlet – blev sagt en ganske stor bunke ting om selvsamme emne, og det kan derfor undre, at man nu har følt anledning til én gang til at gå op og præcisere det.

Men for at der ikke skal herske nogen form for misforståelse, så vil jeg godt på Socialdemokratiets vegne præcisere, at der ikke er nogen form for ændring i den retspolitik, som Socialdemokratiet står for. Der har ligget en meget klar linje, fra den første socialdemokratiske ledende regering trådte til i 1993, i forhold til, hvad det er for en retspolitik, hvad det er for nogle ting, vi godt vil have gennemført.

Det er den linje, den kurs, vi stadig væk støt og roligt fortsætter. Det indbefatter også, at der her i efteråret, hvilket også klart er tilkendegivet på et tidligere tidspunkt, kommer et initiativ, som vi naturligvis fra Socialdemokratiet vil bakke op, som netop tager fat på den organiserede kriminalitet. Men det er vel at mærke et initiativ, som tager fat i det, der er nødvendigt, og det, vi finder rigtigt i forhold til den organiserede kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg må give fru Lissa Mathiasen fuldstændig ret. Det er rigtigt, at der har ligget en klar linje fra Socialdemokratiet siden foråret 1993 på det retspolitiske område, nemlig en linje, der betød, at man løb fra sine løfter lige så hurtigt, man kunne udstede dem.

Den 31. marts 1995 – det er halvandet år siden – lovede landets justitsminister på forsiden af Aktuelt, at nu skulle der gøres noget mod organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet, og det skulle gøres til efteråret 1995. Der skete intet. 16. maj i Folketinget 1995 lovede justitsministeren

her fra talerstolen, at der i efteråret 1995 ville ske noget. Der skete intet. I åbningstalen 1995 lovede statsministeren her fra denne talerstol, og det stod også i regeringens lovkatolog, at der i den folketingssamling ville blive fremsat forslag. Alt det, som fru Lissa Mathiasen nu siger. Statsministeren brød sit løfte, som justitsministeren to gange tidligere har brudt sine.

Jo, der er en klar holdning: Man løber fra løfterne. Nu håber vi, at de fjerde gang bliver indfriet.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Må jeg godt blot gøre den bemærkning, at det er et forslag til folketingsbeslutning, altså ikke et lovforslag, som V og K har fremsat. Der er nogen, der siger, at folketingsbeslutninger er folkestyrets gummihammer. Det virker ikke så meget på rockerne. I det beslutningsforslag står der, at regeringen inden udløb af 1996 skal fremsætte forslag vedrørende efterforsknings-skridt, give politiet bedre muligheder for at kunne efterforske kriminalitet. Det er det, regeringen vil gøre. Hvorfor så al den galde fra de to partier?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan forsikre om, at hammeren ikke er af gummi.

Dertil vil jeg tilføje: Det, justitsministeren siger nu, svarer til, hvad ministeren sagde sidste forår, svarer til, hvad der stod i den skriftlige del af åbningsredegørelsen, og svarer til, hvad ministeren har sagt gang på gang. Det, vi ønsker at understrege, er, at der ikke har været handling. Vi venter på handling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 45 (V, KF, FP og DF) stemte for, 58 (S, SF, RV, EL og CD) imod.